

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202827
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619202827.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne S. V., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom ul. A. S. Y. XXXX/X, K., proti žalovaným 1/ D. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X., M. R. L. XXX/XX, 2/ B. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P. XX, 3/ S.. S. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom K. 5, všetci žalovaní právne zastúpení JUDr. Jozefom Školníkom, advokátom so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, o neplatnosť právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/18/2019-172 zo dňa 09. 02. 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“, alebo „prvoinštančný súd“, event. „okresný súd“), uznesením zo dňa 09. 02. 2021 zastavil konanie o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zakázať žalovanej 3/ do rozhodnutia vo veci samej, scudzíť na základe kúpnej zmluvy alebo scudzovacej zmluvy alebo na základe záložnej alebo inej zmluvy zaťažiť alebo komukoľvek prenajímať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci Lučenec, kat. úz. Lučenec evidované Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako parc. reg. „C“ č. XXX/X - zastavaná plocha s rodinným domom so súp. č. XXXX o výmere 243 m², parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 264 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria s rodinným domom súp. č. XXXX o výmere 42 m² a znášať žalovanou 3/ do právoplatného rozhodnutia vo veci samej užívanie predmetných nehnuteľností žalobkyňou a jej blízkymi osobami.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa v podaní označenom ako „vyjadrenie“ po tom, ako bolo právoplatne rozhodnuté o jej prechádzajúcom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, znovu žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ku ktorému neuviedla žiadne dôvody, zopakovala všetky svoje tvrdenia pre žalobný návrh, ku ktorému sa domáha určenia neplatnosti právneho úkonu, pričom už rovnaký návrh bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý uznesením okresného súdu č. k. 7C/18/2019-41 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/207/2019-79 zo dňa 02. 12. 2019.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ust. § 123 ods. 2, § 128 ods., § 230, § 234 ods. 2, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1, 2, Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a konanie o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Poukázal na § 327 CSP, v zmysle ktorého je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné odôvodniť skutočnosťami odôvodňujúcimi potrebu neodkladnej úpravy pomerov, resp. obavou, že exekúcia bude ohrozená, pričom žalobkyňu nebol povinný vyzývať na doplnenie náležitostí podľa § 326 ods. 1 CSP, podaný návrh na nariadenie

neodkladného opatrenia bol podaný spolu so žalobou. Poukázal na absenciu opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich či už potrebu neodkladnej úpravy pomerov, resp. obavou, že exekúcia bude ohrozená vo vzťahu k navrhovanému obmedzeniu žalovanej 3/, pričom žalobkyňa neuviedla ani dôvody, pre ktoré by žalovaná 3/ mala strieť užívanie predmetných nehnuteľností zo strany žalobkyne a jej blízkych osôb. Mal za osvedčené len to, že žalovaní 1/ a 2/ porušili povinnosť stanovenú v zmluve o budúcej darovacej zmluve, pričom žalobkyňa neodôvodnila ani neosvedčila potrebu obmedziť právo žalovanej 3/ nakladať s nehnuteľnosťou, existenciou skutočností, ktoré by naznačovali dôvodnú obavu z prevodu nehnuteľností žalovanou 3/, resp. z marenia exekúcie a dôvodnosť užívania nehnuteľností žalobkyňou. Povinnosť tvrdenia a osvedčenia konštatoval už aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí č. k. 11Co/207/2019-79. Žalobkyňa neuviedla žiadne okolnosti, z ktorých by vyplývalo opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, opätovne ani netvrdila, že žalovaná 3/ podniká kroky smerujúce k sťaženiu postavenia žalobkyne v spore do tej miery, že sa jej ešte oplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu, alebo smerujúce k vzniku alebo rozširovaniu škody alebo inej ujmy, netvrdila ani obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. Obsahovo len zopakovala svoje predchádzajúce podanie zo dňa 24. 06. 2019, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, preto jej opätovný návrh posudzoval okresný súd analogicky podľa § 230 v nadväznosti na § 234 ods. 2 CSP ako vec právoplatne rozhodnutú, o ktorej sa nemôže znovu rozhodovať a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil.

4. O trovách konania nerozhodoval z dôvodu, že o nich bude rozhodnuté pri rozhodovaní vo veci samej podľa § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na nové prejednanie.

6. Odvolacie dôvody založila na nesprávnom právnom posúdení veci a nesprávnych skutkových zisteniach na základe vykonaných dôkazov prvoinštančným súdom, ktorý nadržoval stranu úžerníckemu veriteľovi a jeho vymáhačovi, ktorý ju nezákonnými postupmi pripravil o majetok, ako aj iných občanov SR. Podľa nej sa okresný súd dôsledne neriadil ani ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Sudca svojím konaním preukázateľne kryje úžernícke praktiky žalovaných podvodníkov, jej návrh si detailne neprečítal a nedbalým konaním ohrozil priebeh spravodlivého konania, čím poškodil dobré meno súdnictva. Ďalej uviedla, že súd mal z úradnej povinnosti preveriť zmluvnú dokumentáciu žalobcov s veriteľom a identifikovať nekalé obchodné praktiky veriteľa a neprijateľné zmluvné podmienky, pričom poukázala na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konanie žalovaných odporovala, pretože zasiahli do jej práv a preukázateľne jej spôsobili finančnú aj majetkovú ujmu. Ďalej poukázala na čl. 2, čl. 17 CSP, čl. 46 ods. 1, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 47/2005. Kľúčovými požiadavkami práva na spravodlivý proces sú požiadavky rovnosti zbraní v konaní, riadne vykonanie dokazovania a riadne odôvodnenie rozhodnutia. V súvislosti s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu poukázala na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 03. 12. 2015 k výkladu § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov č. 1/2016. Tiež poukázala na čl. 144 ods. 1, čl. 142 ods. 4 Ústavy SR, a to najmä s poukazom na nezávislosť výkonu funkcie sudcov. Podľa nej súd prvej inštancie postupoval v rozpore so zákonom a zvýhodnil jednu zo sporových strán napriek tomu, že sa jedná o spotrebiteľský spor, ktorých sú tisíce a súdy v nich vždy posudzujú otázky neprijateľných zmluvných podmienok dodávateľov/veriteľov. Pri opakovaní v rovnakých podmienkach sa kladie požiadavka, aby na určitú právne relevantnú otázku sa dala rovnaká odpoveď, čo je neodmysliteľnou súčasťou princípu právnej istoty. V danej súvislosti poukázala na konštantnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/94, I. ÚS 230/2003.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie prvoinštančného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým uznesením súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 234 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 220 ods. 2 CSP.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa v spore o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam domáhala v poradí druhým návrhom nariadenia neodkladného opatrenia, ktorého obsahom bol totožný petit ako petit jej predchádzajúceho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného spolu so žalobou. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v jej podaní označenom ako „vyjadrenie“ bol obsahovo a textovo úplne totožný s predchádzajúcim návrhom, v skutočnosti iba skopírovala časti žaloby zo dňa 24. 06. 2019 od bodu A, B, ktorej obsahom bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. O predchádzajúcom návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia s totožným obsahom a petitom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/18/2019-41 zo dňa 24. 07. 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/207/2019-79 zo dňa 02. 12. 2019 tak, že jej návrh bol zamietnutý.

12. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Prekážka *res iudicata* nastáva v prípade, ak ide o totožnú vec, pričom totožnosť sa posudzuje podľa identity strán sporu, nároku, právneho dôvodu a skutkových tvrdení.

14. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd dal odpoveď na všetky podstatné otázky významné pre rozhodnutie vo veci. Na zistený skutkový stav veci správne aplikoval príslušné právne normy, predovšetkým § 230 CSP, podľa ktorého dospel k správne záveru o neodstrániteľnej prekážke, a to veci právoplatne rozhodnutej podľa § 230 CSP, keď mal dostatočne osvedčené, že žalobkyňa podala totožný, obsahovo rovnaký návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom už bolo v konaní právoplatne rozhodnuté. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci platí aj pre konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo 841/2007, sp. zn. 33Odo 417/2005). Ak sa stav pre nariadenie rovnakého neodkladného opatrenia, na základe tých istých skutkových tvrdení nezmenil, ide o totožný skutok a podľa § 230 CSP o rovnakú vec (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Odo 712/2004, sp. zn. 28Cdo 1010/2001).

15. Správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu potvrdzuje aj ust. § 329 ods. 3 CSP, ktoré umožňuje opätovné podanie návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by nezakladalo prekážku právoplatného rozhodnutia za predpokladu, že došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Dané ustanovenie teda vyzdvihuje neexistenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci v dôsledku uplatnenia zásady výhrady nezmenených pomerov (*klausula rebus sic stantibus*).

16. Odvolacie námietky žalobkyne síce nesmerovali k posúdeniu prekážky *res iudicata*, ktorú prekážku je povinný súd zisťovať v každom štádiu konania, pretože ide o neodstrániteľnú prekážku konania, pričom všetky odvolacie námietky žalobkyne proti zastaveniu konania o jej opätovnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil odvolací súd za nerelevantné, nesúvisiace s vecnou správnosťou rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktorý správne právne posúdil vec o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Odvolací súd dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré mali byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

18. Žalobkyňa síce v odvolaní poukázala na viaceré ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktorými sa spravuje sporové konanie, ako aj ústavné princípy v zmysle Ústavy SR, tieto sú však bez akéhokoľvek

opodstatnenia vo vzťahu k rozhodnutiu okresného súdu, ktoré je náležite odôvodnené, nedošlo ním k porušeniu práva na spravodlivý proces žiadnej zo strán sporu, rozhodnutie nepredstavuje svojvôľu a ani postup súdu v rozpore so zákonom, teda nedošlo k zvýhodneniu žiadnej zo sporových strán.

19. Odvolanie žalobkyne obsahuje viaceré argumenty bez právnej relevancie a vecnej súvislosti s rozhodnutím prvoinštančného súdu, ktorý svojím rozhodnutím neporušil právo žalobkyne na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Žalobkyňa bez právneho vedomia v odvolaní používala viaceré nepodstatné argumenty, ktoré však neboli spôsobilé pre ňu vyvodiť iné rozhodnutie, pretože prekážka právoplatne rozhodnutej veci je neodstrániteľnou prekážkou, ktorú správne prvoinštančný súd vzhliadol a rozhodol vecne správne.

20. Preto odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože v tomto prípade nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Konanie vo veci samej bude pokračovať pred súdom prvej inštancie.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 :0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).